

ředý PDF soubor vytiskne, podepíše, vydá se na CzechPoint nebo k notáři, nechá podpis vybavit ověřovací doložkou a poté podepsanou smlouvu oskenuje a uloží v PDF formátu. Nyní se cesty obou zájemců opět scházejí, protože podepsaný PDF soubor je třeba e-mailem (!) odeslat do EDC. Skutečně je nutný e-mail, smlouvu nelze ani nahrát do systému, v němž byla generována. V EDC dojde, patrně manuálně, k ověření všech náležitostí smlouvy, k jejímu uložení a konečně k vytvoření uživatelského účtu v systému EDC.

Lidové noviny 16. srpna napsaly, že zájemců o sdílení u EDC bylo za 15 dní pět tisíc, ale smlouva tehdy nebyla uzavřena ani jedna. Těžko se divit. A lze si jen klást otázku, proč v systému EDC není možné přihlášení za pomoci bankovní identity nebo datové schránky. Vzhledem k tomu, že se jedná o nejnovější digitalizační počín, bylo by nasnadě využít všechny existující možnosti identifikace osob, které by usnadnily registraci zájemců o sdílení elektřiny.

Kdyby systém bankovní identity a datových schránek byl využit, potom by se po přihlášení požadované osobní údaje automaticky mohly propsat do databáze EDC a současně by byly ověřené. Zájemcům o sdílení by se ušetřil nejen čas a peníze, ale urychlila by se i možnost využití jejich přebytků. EDC samotnému by se ušetřilo množství práce a minimalizovala by se možnost chyby.

Digitalizace znamená nejen elektronizaci dokumentů, ale především propojení systémů a registrů spolu s automatizací celé řady kroků. Také má na obou stranách tíhu administrativy přenést na automatické systémy a vše urychlit a usnadnit. Je škoda, že se nám to opakovaně nedaří.

MF 29.8.2024
**Digitalizace státu
nejde, nejen ta
stavební**
ale EDC!

Jan Kudrna
Právnická fakulta UK,
katedra ústavního
práva

Digitalizace veřejné správy se stala zaklínadlem. Ale čím víc se o ní mluví, tím rozpačitéjší výsledky vidíme. Nefunkčnost systémů stavebního řízení se stala nechvalným hitem léta. Ale posledním příkladem rozpačité digitalizace je registrace do systému Elektroenergetického datového centra (EDC).

Prostřednictvím této instituce má být umožněno sdílení elektřiny mezi drobnými výrobci a spotřebiteli. Třeba lidé v rodinném domě mohou přebytky ze své fotovoltaiky poskytnout příbuzným v paneláku, kde možnost instalovat fotovoltaiku nemají. Nebo ten, kdo má fotovoltaiku na chalupě, může přebytky používat ve svém bytě. Také lze zakládat širší společenství. Cílem je vztahy v elektroenergetické distribuční soustavě decentralizovat a umožnit přímé propojení drobných producentů s odběrateli.

K tomu je nutné se u EDC zaregistrovat, což se děje prostřednictvím smlouvy o přístupu do informačního systému EDC. Tedy chce-li člověk sdílet své přebytky, musí s EDC uzavřít uvedenou smlouvu. Její uzavření probíhá následovně. Zájemce po ověření svého e-mailu ručně vyplní své osobní údaje.

Poté je mu vygenerován PDF soubor, již elektronicky podepsaný zástupci EDC. Nyní má zájemce o registraci dvě možnosti, jak smlouvu podepsat. Buď využije kvalifikovaný certifikát a smlouvu podepíše elektronicky. Anebo, není-li takto vybaven, musí smlouvu doplnit úředně ověřeným podpisem.